

**PRAŽSKÁ DVOJKA
HOŠI OD BOBŘÍ ŘEKY**

**VÁNOČNÍ SEŠIT
2023**

Milí chlapci,

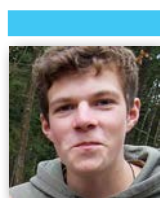
dostáváte již šestý Vánoční sešit od doby založení našeho spolku. Tenkrát v začátcích jsme neměli nic. Jen vědomí, nebo chcete-li pocit zodpovědnosti, že musíme zajistit pokračování Dvojky v Jestřábových šlépějích. Současné zajištění oddílu po materiální i programové stránce může svádět ke klamnému dojmu, že všechno je nějak (někým) zařízeno a že tomu tak bude bez vašeho přičinění napořád. Covidová doba, která byla krutým upozorněním, jak snadno lze o všechno přijít, je už zdánlivě daleko. Navíc řada kluků tehdy prostě jen „vyměnila dresy“ a v reakci na různá úskalí, nepohodlí, odloučení či z pohodlnění, opustili naše řady.

Vysoké nároky, které klademe ve svém čase na sebe a na zajištění všeho, co s chodem oddílu souvisí, však máme i na každého z vás. Členem oddílu nemůže být ten, kdo nepochopil potřebu neustálého osobního rozvoje, ke kterému dostává nespočet příležitostí. A nepochopil, že oddíl může fungovat jen tehdy, když bude každý z jeho členů cítit nutnost své účasti na společné věci. I když je to jistě neuvěřitelné, ani Milan, Dandy a další dospělí zde nebudou navždy a již v této oddílové generaci, tedy někde mezi Vámi musí být (zatím tedy velmi pečlivě ukrytý) zárodek budoucího Pracovního kruhu, který zajistí pokračování 110 leté oddílové tradice. Naše služba v podobě, jak jí znáte, skončí po deseti letech po táboře 2028. Na vaší generaci je, zda bude oddíl pokračovat v nejlepších tradicích a zásadách i nadále. Obracím se proto na každého z Vás, loňské nováčky i současné rádce: Nedopusťte, aby kontinuita oddílu byla přerušena! Prožili jsme společně stovky a stovky hodin (vždyť se začtete do událostí uplynulého roku, popsanych na dalších stránkách) a známe se dobře. „Alvarez potřebuje jen statečné a silné“ bylo heslo nejznámější dlouhodobé hry, která proslavila náš oddíl mezi stovkami jiných. Alvarez potřebuje každého z vás!

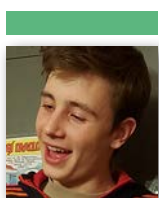
Věříme vám a spoléháme na vás

Milan + Dandy

SESTAVA ODDÍLU V PROSINCI 2023

Vojta

Karel

Houbička

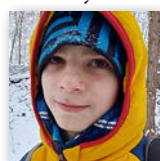
vedení

Milan

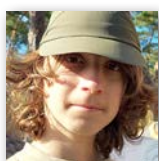

pomáhají

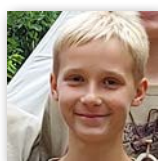
Mustang

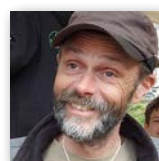
Junior

Joza

Padák

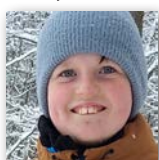
Dandy

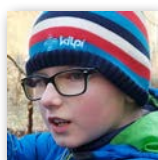
Čiki

Maty

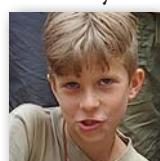
Kryštof

Jáchym

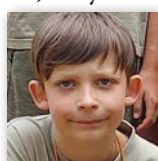
Golem

Kubas

Jonáš

Honzík

Menhart

VÝPRAVY A ODDÍLOVKY ROCE 2023

Základem oddílové činnosti je pravidelná účast na oddílových akcích. To není jistě pro nikoho nová informace, stejně jako mnou často opakované přirovnání, v němž se zamýšlím na paralelách se sportem, třeba s fotbalem, kde oddílovky přirovnávám k tréninku a výpravy k ligovému zápasu. Na oddílových schůzkách získáváte nejen nejrůznější dovednosti při desítkách drobných her a závodů, základ k rychlému rozhodování či řešení nejrůznějších úkolů, ale také častým pravidelným kontaktem si vytváříte vazby s ostatními členy oddílu. Doplňujete si Pracáky, dolepujete pamětní či bodovací lístečky, získáváte informace k výpravám. Společně se staráme o klubovnu a nejbližší okolí. Také zde probíráme v kruhu oddílovém různé situace, co se kde odehrálo, co mohlo být uděláno jinak, či rozebereme chování, ke kterému máme výhrady. Jste takzvaně „v obraze“.

Na výpravách budujeme fyzickou i psychickou odolnost, poznáváme nové kraje, v přírodě se odpoutáváme od ruchu města. Hry mohou být náročnější, pokud všichni mají předepsanou výzbroj a plně se zapojují do programu, jehož součástí je i samotná cesta, vaření a další „neherní“ aktivity. Na výpravách můžeme užít i návyky získané na oddílovkách, navíc zde máme možnost se na čerstvém vzduchu rozběhnout.

Skladbu oddílových schůzek i výprav se snažíme dělat co nejpestřejší. Tuto pestrost však může vnímat pouze ten, kdo se všeho oddílového dění aktivně účastní.

NEVYNECHÁVEJTE PROTO Z MALICHERNÝCH DŮVODŮ ODDÍLOVÉ AKCE.

Nejen, že tím ztrácíte kontakt s ostatními, ale možná právě v tu chvíli přicházíte o podnik, který se nebude po dobu vašeho působení v oddíle opakovat.

A JAK VYPADALA DOCHÁZKA V ROCE 2023?

Celkem jsme uspořádali 62 oddílovek a výprav. Do níže uvedeného přehledu je k datu uzávěrky Vánočního sešitu započítáno 59 oddílových akcí. Nejsou uvedeni Matouš a Medvíd, kteří během roku odešli.

■	Vojta	78 %
	Junior	92 %
	Kubas	78 %
	Maty	75 %
■	Houbička	78 %
	Padák	71 %
	Jáchym	88 %
	Honzík	80 %
■	Karel	61 %
	Kryštof	86 %
	Józa	78 %
	Jonáš	85 %

7.1. ČERNOLICKÉ SKÁLY

Na výpravě je s námi po delší době Čiki. Vrážíme z Řevnic a táboříme s výhledem na údolí Berounky. Štafety a soutěž o titul medvěda Brtníka (kdo nejdéle vydrží obkročmo zavěšen na kmen stromu). Po obědě vyrážíme k zajímavé rozhledně Korunka, která vypadá, že konstrukci nějaká gigantická síla zakroutila. V okolí podle mapy pátráme po studánkách. Na tábořišti Černolické skály se kluci se zájmem pouští do lezení. Poté zde hrajeme „Leteckou bitvu o Británii“ a v lese pod skalami dávnou oddílovou hru „Na Urkany“. Na vlak míříme do Všenor a po cestě se zastavujeme u kaple sv. Jana Křtitele. Vojta poprvé měří a sdílí trasu podle chytrých hodinek. Aplikace ukazuje animací náš pohyb v terénu na 3D reliéfu krajiny a samozřejmě měří trasu. Tato první měřená a zobrazená trasa měřila 9,09 km.

21.1. SENOHRABY - HLÁSKA

Krásná zimní výprava. Spousta klouzání, padání a koulování. Ve svém živlu je zejména Houbička, který poskakuje po sněhových stráních coby Himalájský bájný tvor YETI.

Procházíme kolem tunelu (vodního propustku) pod tratí. Už ani nevím čím, to byl nápad, vyzkoušet, zda to půjde suchou nohou. Bylo to zajímavé, ale se vzájemnou pomocí to zvládli všichni. Pod Zříceninou Hláška, kterou kluci se zájmem prozkoumávají, vaříme oběd. Závodu štafet trojic ve kterém vždy dva nesou jednoho a po deseti krocích se střídají, se účastní i PK. A nutno říci, že Dandy si se mnou a při střídání pak i s Mustangem pěkně máknul! Zlatým hřebem výpravy byla hra „Vynášení batohů“, které vždy bránili dva obránci se zavázanýma očima. Útočníci jsou rozděleni do dvojic. Jeden vidí, je za startovní čarou a naviguje druhého (který má zavázané oči) a snaží se vynést batoh ze střeženého území. Procházíme malebným údolím s řadou splávek a malých vodopádů a přes zasněžené louky míříme zpět na vlak do Senohrab.

4.2. KLÍNEC

Průchod štolou se svíčkami. V lese nad štolou hrajeme na doručování zpráv Pony Expressu, kdy kluci mají co nejrychleji proběhnout 13 stanovišť u stromů a vyhýbat se při tom palbě dvou střelců, kteří mají pevné palebné posty. Dobrodružný přechod potoka přes klády, vaření, výroba luků a závody trakařů. Sníh není, ale teplo zrovna také ne a tak Dandyho dobrodružné brození přes potok nikdo příliš následovat nechce.

Po cestě do Měchenic ještě hrajeme kořistění provázků ze stromu strážného slepým obráncem.

18.2. HLOUBĚTÍN

Únor a březen patří k docházkově slabším měsícům. Kdo nemá prázdniny, marodí a kdo nemarodí, tak si stříhne ještě nějaké hory s rodiči. Tuto výpravu jsme tedy udělali jen polodenní. Trénujeme stavbu stanu na družiny. Zvlněný terén vybízí k různým štafetám, Jestřáb tomu říkal Člunkový běh, kdy se zdolává daný úsek

předepsaným způsobem. Dandy připravil pátrací hru po lístečkách s názvy měst ukrytých v okolí. Nacvičujeme vysílání morseovky. Podél Rokytky putujeme na Žižkov, po cestě ještě hrajeme upravenou verzi vyvolávání čísel, při které mají vyvolání svést souboj o míč a následně vstřelit soupeři gól.

4.3. HRA NA MALÉ STRANĚ - STÍNADELSKÁ TAJEMSTVÍ

připravená Skautskou nadací Jaroslava Foglara nás zavedla na neobvyklá místa. Pátrali jsme po zbytcích šibenice, Netopýří věži, Zahradě Uctíváčů Ginga či Tyranově koutě. Mančaft rozdělený do skupin doplňují ve hře Milan, Menhart, Dandy, Mustang a Arnošt (Matyho tatínek). Zájemcům ještě ukazují Malostranskou sokolovnu, za kterou měla družina Skokanů v roce 1913 svou skrýš a dvorek v Říční ulici, kde bývala první klubovna oddílu.

18.3. PLAVECKÝ BAZÉN SLANÝ

Kluci řadí na tobogánu, kde probíhají souboje o nejrychlejší čas. Časy jsou měřeny a zobrazovány na monitoru u konce tobogánu. Všichni si přehledů plní plavání, většina rovnou 500 metrů nebo tři plavecké styly. Nejoblíbenější byly honičky v kruhovém bazénu s divokou vodou, někteří využívají služeb parní sauny.

1.4. STAVBA ŠTORCHOVY UČEBNY

na Libeňském ostrově probíhá po Čikiho taktovkou. Snažíme se všechny práce dělat ručně, přestože máme s sebou pro všechny případy motorové pily. Častou hláškou bylo “Chci už cítit vůni benzínu!” Ale vytrváme, však ono se to na táboře bude hodit. Letos kromě zastřešené učebny stavíme také venkovní lavice, aby výuka a plánované přednášky mohly probíhat pod širým nebem. Pomáhali Vlastík, Ondra (Medvíďův tatínek) a Myš (Míša Zemková, která bude mít koordinaci přednášek a výukových programů na starosti). Žlutá družina vyrobila pro všechny vajíčkovou pomazánku (každý člen trochu jinou). Gambala již pod střechou. K projektu jsme vyrobili webové stránky na www.detskafarma.cz

15.4. ONTARIO

Cestou z Mokrovrat loupeme z padlých bříz kůru. Každý by měl nosit zásobu na rozdělání ohně a v případě potřeby ji nabídnout. Na Královské stolici hrajeme dobývání altánku a pak několik her a honiček v okolí. Velký rozruch je kolem Přetlačovandy, kde kluci stojí střídavě otočeni a zaklesnutí v loktech a na daný povel se snaží dotlačit mužstvo protivníka za danou hranici. Poprvé hrajeme "lesní softbal". Po návratu na zastávku Mokrovraty ještě kluci trénují skákání přes švihadlo.

29.4. ÚDOLÍ ODVAHY

Původní Údolí odvahy, kam oddíl chodíval již za války, bývá rozbahněné, a proto táboříme v nedalekém lomu. Je tu báječná borovice na šplhání, kterou Dandy vždycky netrpělivě vyhlíží. Je tady také ideální terén na průchod armád. Kolem oběda přichází průtrž mračen (jako během dne několikrát) a tak narychlo stavíme přístřešky z oddílových plachet. Pro vaření je tu ideální ohniště s kovovým roštem a tak se nám daří oběd mezi lijáky uvařit. Hrajeme bránění míče (kluci stojí do kruhu kolem obránce, který si brání míč a snaží se mu ho odpinknout aniž by byli sami vybiti), vynášení míče a další hry v lomu. Při cestě zpět na zastávku autobusu Maškův mlýn jdeme alespoň krátkou návštěvou pozdravit naše bývalé tábořiště.

15.5. - 14.5. ZÁKLADNA LÍSEK

Vyrazili jsme k soutoku Otavy a Lomnice u Zvíkovského Podhradí. Autobus, kterým jsme jeli z Prahy, ujel Mustangovi, návazný autobus a poté i vlak z Písku pro změnu ujel nám, a tak jsme se zase sešli. Na základnu, na kterou dohlíží přísný správce Hagrid dorážíme v pozdních nočních hodinách. Jsme

ubytování na palandách v pěkné chatě, pro vaření máme k dispozici kuchyň a zastřešenou polní jídelnu. Kluci vaří po Barbuchách. Na Karlův návrh a pod jeho dohledem motáme několik druhů rolek Sushi. Zájem je veliký. Výprava k soutoku Otavy a Lomnice, kde se většina mančafu odvážně noří do ledové vody. U chalupy rekapitulujeme dávný úsek "Stavba železnice", kdy se kluci zdolávají určenou trasu po ohnutých hřbetech svých druhů. Plníme si body do Přehledů, zejména sbírání kamenů. V sobotu večer máme pěkný táborový oheň. V lese hrajeme několik kol "Lesního softbalu" a Dandyho hru se skládáním zprávy. Cestu zpět si užíváme krásné výhledy na údolí Otavy a domů pak jedeme z Vlastce přes Tábor vlakem.

27.5. KONĚPRLUSY - KARLŠTEJN

Na rozdíl od většiny návštěvníků opouštíme stejnojmennou autobusovou zastávkou Koněoprusy - jeskyně opačným směrem, tedy ne k jeskyním, ale po naučné stezce Zlatý kůň směrem na Srbsko, kde jsme si prolezli parádní jeskyni. Hrajeme „Červení a bílí“. Zkoušíme vázání Dračí smyčky na kamarádovi stojícímu čelem proti nám. Není to vůbec snadné! Kluci na louce zkouší pinkání s míčem. A když nacházíme další jeskyni, zvanou Koda, padne nápad, abychom na tento místní krajinný fenomén složili báseň. Zde výtvar Zelené:

Podél potůčku, u kterého nás orientační tabule upozorňuje na vzácné vápencové útvary zvané "Pěnovec" docházíme k dávné trampské osadě zvané "Údolí Děsu", kde první sruby (neboli „boudy“) začaly spontánně vznikat již kolem roku 1920. Na posekané louce u Berounky velím zout boty a kluci po strništi tančí jak baletky. Ovšem až do Přetahovandy, pak už je to každému jedno. Za krásného letního počasí dorážíme podél vody na vlak do Karlštejna.

„Jeskyňě Koněprusy
a Mustang má klobásy.
Se všemi se rozdělí
ve svačině polední.
Mustangovi došla voda
u jeskyňě jménem Koda.
U studánky vodu doplníme
a s Mustangem se rozdělíme.“

10.6. KLUBOVNA A PARUKÁŘKA

V klubovně připravujeme bedny, které povežeme s sebou na stavák. Kluci získávají v soutěžích první lístečky rozstříhané zprávy a pak hurá na Parukářku na softbalový mač a oblíbenou hru “Propinkávaná” ve které stojíme v kruhu a snažíme se mezi nohama soupeřů prostřelit míč.

16.6. - 18.6. STAVÁK

Podářilo se posekat obě louky, postavit kuchyň včetně pobití zadní stěny palubkami (zase nám to trochu nevyšlo, tak jsme v části u kuchyňské desky postavili přístavek s poličkama a jak se panečku hodil), zatloukli několik stolů a lavic. Stavíme také nový hangár, kam umisťujeme nevyužitě dřevo a zamčené táborové bedny. Oslavenec Vlastík, k jakékoliv práci vždy ochotný tatínek Padákův, dostává hobla.

1.7. - 22.7. TÁBOR

Tábor máme po páté za sebou u Nového Rychnova na Vysočině. Poprvé s námi táboří Honzík a Jonáš. Táborové dvojice jsou: Vojta - Junior, Kryštof - Kubas, Karel - Joza, Milan - Mustang, samostatný stan obývá Dandy a později Čiki s Kouďákem, Houbička - Honzík, Maty - Ijla (chlapec z Ukrajiny, který s námi byl

na táboře 14 dní), na poslední týden se k Matymu stěhuje Jáchym, který do té doby obýval stan s Padákem. Poslední stanovou dvojicí je Medvíd a Jonáš. Dlouhodobá hra "Strach nad Bobří řekou" přinesla několik dobrodružných úseků. Například "Cestu na Sluneční zátoku" s přepravováním dvoukoláku, 25 litrovou bandy s vodou a batohy všech členů družiny přes fiktivní propast, zhruba 18 kilometrové putování družin na kolech, či putování v krajině, při kterém bylo úkolem pátrat po ostatních družinách a nebýt při tom objeveni. Sehráno několik nočních her (vynášení čísel, úsek s poznáváním souhvězdí, dvě kola indiánských případů tábora, kde při kolizi Dandyho a Houbičky tekla krev a jelo se na šití do Pelhřimova, kde již dříve byl ošetřen Honzík s řeznou ránou na prstě. Celková bilance tábora 12 stehů.

Dandy zavěsil lano na Prusíkování a během tábora si tento bod do Přehledů splnili Vojta, Junior, Ilja, Karel, Houbička, Padák, Jáchym a Honzík. **Přehledy** byly vůbec jedním z výrazných rysů tábora, kluci je často zmiňovali i ve svém hodnocení. Často se plnilo nocování mimo tábor, kluci zkoušeli vyrobit Finské svíce, uvařit si v Setonově hrnci, rozdělat oheň 3x za sebou jednou sirkou, Střelbu do terče (zde vynikal Joza), často bylo zkoušeno mlčení, 3 hodiny slepoty, 24 hodin hladu, cviky STO i motorické testy. Joza si po celý tábor píše deník. Ilja nás každý den učí nová slovíčka ukrajinsky, ukázal se jako neporazitelný v šachách.

Ve známkování byli nejoblíbenějšími muži tábora Houbička, Joza, Karel a Vojta, na opačném konci stupnice se umísťovali Medvíd, Honzík a Kryštof.

TÁBOROVÉ BODOVÁNÍ

1.	Vojta	311 bodů
2.	Karel	308 bodů
3.	Houbička	286 bodů
4.	Józa	285 bodů
5.	Junior	248 bodů
6.	Padák	225 bodů
7.	Jáchym	218 bodů
8.	Kubas	198 bodů
9.	Maty	196 bodů
10.	Kryštof	174 bodů
11.	Medvíd	172 bodů
12.	Jonáš	152 bodů
13.	Honzík	139 bodů

VESELÁ DESÍTKA

1. Vojta, 2. Karel, 3.-4. Padák a Joza

V DLOUHODOBÉ HŘE

vítězí Zelená před Modrou a Žlutou

MISTR UZLOVÁNÍ

1. Vojta, 2. Houbička, 3. Karel

OLYMPIÁDA

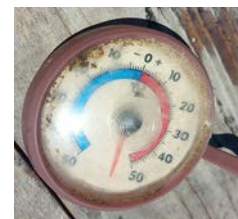
1.Vojta, 2.Karel, 3-4 Houbička a Jáchym, **Pořadí států:**
1. Čaj-van, 2. Ukrajina, 3. USA, 4. Pandora, 5. Švýcarsko

Z tábora jsme vyrazili na **dvoudenní puťák** z Kojčic u Pelhřimova do Želiva, kde jsme navštívili známý klášter Premonstrátů. Procházíme krásnou, i když kůrovcem silně zasaženou krajinou, táboříme pod plachtami.

Celkově se tábor vydařil, nálada byla dobrá, je už vidět velký pokrok mezi nováčkami a klukama, kteří už mají alespoň jeden tábor za sebou. Pracovitostí zejména při stavbě naprosto vynikal Karel, který se vrhal do práce doslova do umdlení. Tábor byl výrazný i extrémními teplotami. 50 stupňů na sluníčku bylo naměřeno jen proto, že stupnice už dál nepokračovala... Ale kluci zvládali vše, nakupování, dovoz vody, program i pekelné vaření. Tábořiště nabízí stín a blízkost rybníka je prostě k nezaplacení.

Obnovujeme oddílové stupně, které jsou navázány na počet bodů splněných v Přehledech. 1. stupeň získávají: Junior, Joza, Karel, Houbička a Padák, 2. stupeň získává Vojta.

Koncem prázdnin pořádáme brigádu v klubovně. Po táboře je zde potřeba roztrdit a uložit táborové vybavení a připravit klubovnu na nové oddílové období. Začátkem září se účastníme propagační akce Volný čas na Trojce, kde různé spolky prezentují veřejnosti svou činnost. Žádného nováčka nám to však nepřineslo. Na táboře jsme se dohodli s Medvídem, že jeho další členství v oddíle nevidíme my ani on jako perspektivní a tak se s námi Medvíd po dvou letech členství na Zahajovačce loučí.

9.9. ZTRACENÉ ÚDOLÍ U ŘEVNIC

Vydáváme se směrem k vrcholu Babka, který však obcházíme. Kluky cestou láká skákání přes malou rokli. Hra “Přes pět bran” kluky docela vyčerpala, proto další program probíhá vleže a to turnaj v logické hře “Odebírání střel”, na koho zbude poslední střela, prohrává. Krásná vyhlídka Pišťák. U potůčku pod skalami vaříme porigne po družinách, každá družina dostává jiné ingredience, abychom mohli porovnat různé chutě a inspirovat se pro vaření v Barbuchách. Nacházíme starý trampský hřbitov. Dandyho hra s tajemným indiánským jazykem, kterým má družina navádět po cestě slepého člena. Závod družin do kopce se šplháním po laně. U Řevnic ještě na hřišti hrajeme “Ponorky a torpéda”.

23.9. OSLOVA VÝROČÍ 110 LET ODDÍLU

Pro oslavu jsme si pronajali skautský areál na Parukářce. Na akci se sešlo asi 60 současných i bývalých členů a přátel. Postavili jsme velkou zastřešenou jídelnu pro případ deště, na které byla poprvé využita **Glenem darovaná velká kuchyňská plachta, za kterou Glenovi mnohokrát děkujeme!** Stavbu opět ochotně a s mistrovským umem řídil Čiki. Nikdo nevěřil, že ráno přijedeme na prázdnou louku, postavíme si střechu nad hlavou a po akci opět z holé louky odjedeme! Na místě jsme udělali výstavku současných fotek i těch z časů dávno minulých, kolovaly stará pracáky, deníky a Myšák přinesl dva kufry oddílových artefaktů

a památek. Utkali jsme se v Mistru uzlování, Lovu Zelení příšery, střelbě obřím prakem, Hadži předvedl výuky práce s bičem, Patrick lasování. Kluci četli vzpomínky dávných členů na léta prožitá v oddíle a každý připravil pro hosty občerstvení. Sešly se zde různé bábovky, pomazánky, bramboráky a dokonce i „paže Zelené příšery“ ukázali jsme první z nově vytištěných oddílových kronik. Zlatým hřebem programu byl Zdeňkův úsek. Končíme zpívandou, dobrovolníci po akci uklízí areál a převáží vše do klubovny.

7.10. DŘEVO PRO JÁČKA

Dřevo, které nám zbylo z výročí, jsme se rozhodli věnovat Jáčkovi na chatu, kterou nedaleko od Petrova u Prahy kdysi koupil od Jestřába. Protože je tam velmi komplikované dostat nějaké věci, rozhodli jsme se část dřeva donést až na místo. Chata je na břehu Sázavy, zkusím zde odvahu kluků na houpačce zavěšené nad řekou, či skokem ze stromu na volně zavěšené lano. Další cesta vede přes rokli, kde kluci ve stráni objevují jeskyňku. Cesta k ní je svízelná, pomáháme si šplháním po laně. Do rokle se pak znovu spouštíme uvařit oběd a sehrát několik kol „Průchodu armád“. Chválím Padáka za výraznou pomoc při vaření oběda (dnes není na výpravě nikdo z rádců).

20.10. - 22.10. PUŤÁK DOBŘÍŠ - CHOLÍN

Za tmy vystupujeme v Dobříši a přes Starou Huť míříme tábořit ke Kocábě. Noční cesta je dobrodružná, zvláště pak u říčky, jejíž zvýšená voda zaplavila cestu a my šplháme stráněmi nad ní coby kamzíci křížení se světluškama. Stavíme po družinách přístřešky a rozděláváme oheň. Po snídani stoupáme roklí podél malého potůčku na žlutou značku a k rozcestí Nad Čtvrtým hamrem. Zde už jsme správně zahřátí, plníme si body do Přehledů a svlékáme se do oddílových triček. Po Barbuchách vaříme oběd. Jsou již zakázány čínské polévky a mám radost, že kluci začínají s náročnějšími jídly. Odpoledne přicházíme do Zooparku Homole. Na velkém prostoru jsou zde chovány desítky druhů zvířat. Na pokladně kupuju pro kluky „krmící košíčky“ kde je zelenina a starý chléb, kterými je možné zvířátkům přilepšit. Báječné je například skotské plemeno krav, které vypadají jako zubři. Druhou noc si stavíme přístřešky v lese nad Boroticemi. V neděli pokračujeme přes Hubenovskou zátoku (nedaleko odtud byl v Županovicích v roce 1916 první tábor oddílu poté co došlo ke spojení družin Skokanů a Kamzíků). Cílem výpravy je Cholín, pro oddíl opět památné místo, kdy zde Dvojka zorganizovala poprvé v roce 1923 první závod na kánoích Cholín - Praha. Během puťáku jsme našlapali poctivých 28 kilometrů s „plnou polní“.

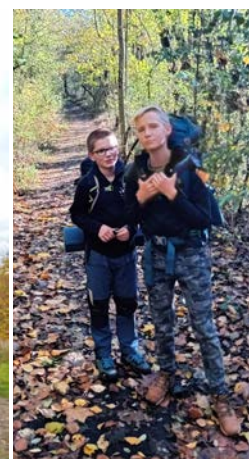

4.11. ZA VAŠKEM DO LIBČIC NAD VLTAVOU

Výročí oddílu si připomínáme také družinovými výpravami na hřbitov do Libčic nad Vltavou, kde je pochován první vůdce oddílu Vašek Jelen. Výpravě předchází nocování v Legiovlaku, který je přistaven na Masarykově nádraží. Golem nám zařídil možnost přespání ve vagonu zvaném "Těpluška", kde je možné i topit. Dříví do kamen jsme si přinesli z klubovny. Večer jsme měli jako bonus vyprávění o Československých legiích v Rusku. Přespání na v noci uzavřeném Masarykově nádraží mělo svůj půvab a škoda pro každého, kdo se této akce nezúčastnil. Ráno pak jsme měli asi nejbližší v historii na sraz. Vlak do Libčic přijel na kolej cca 20 metrů od nás. Družiny putovali podle plánek každá vlastní cestou (každá vystoupila na jiné stanici) a měly v libovolném pořadí navštívit hřbitov v Libčicích, muzeum másla v Máslovicích a rozhlednu zvanou "Libová". Při cestách byl také několikrát využit přívoz. Cesty na hřbitov se s PK zúčastnil Větrník. Společně se setkáváme v lomu nad Ůholičkami, kde PK zatím připravuje pro hladové poutníky bramboračku. Ze skal jsou nádherné výhledy na Vltavu, která úžasným obloukem obtéká Řež na protějším břehu. V zarostlém terénu svádíme bitvy v průchodu armád a poté míříme na vlak.

18.11. LÁDVÍ

patřivalo ještě před zhruba 40 lety mezi navštěvovaná oddílová tábořiště. Dnes sem již vyrážíme mimo turistickou sezónu, když není moc hezky a nejsou tu davy lidí. Na této polodenní výpravě jsme se rozhodli věnovat více času hrám. Na zkoušku je tu s námi nováček Viky, který se však bohužel neosvědčil. Kluci nejprve bloudí v Minotaurově bludišti, ve kterém se pak v různých obměnách pohybuje Minotaurus slepý, vidoucí i Minotaurí dva! Cílem hry je oběhnout všechny vyznačená stanoviště a následují souboje na kládě - z opačných konců klády jdou proti sobě dvě mužstva. Dandy pořádá družinové štafety s nesením klacíku na dvou hůlkách a poté oddílovou střelnicí na členy družin stojících na zakopaných špalcích. Štafety přes nedaleké dětské hřiště, softbal s házením (bez odpalu), Ufijená a na závěr již potmě bitvy ve zhášení svíček.

2.12. POLÁRNÍ VÝPRAVA NA RAKOVNICKO (LÁNY - ŘEVNIČOV)

Krajina je v zajetí čerstvě napadlého sněhu, do kterého hned při výstupu z autobusu na zastávce Lány, samota Píň, zapadáme. Padák si zapomněl vzít návleky do sněhu, tak mu Dandy obětavě půjčuje své a pro sebe si zručně vyrábí náhradní ze dvou igelitových tašek a elastických obinadel. První část cesty vede po náspu bývalé koněspřežné železnice. Oběd vaříme u Leontýnského potoka v romantickém područí smrkového lesa. Rozdělání ohně pomocí křesadla se nám na sněhu nedaří a tak po půlhodince rezignujeme a bereme zápalky. Za chvíli už ve dvou kotlíkách bublají fazole a další ingredience na Chili con carne. Pokračujeme do Řevničova a v lahvích s vodou nám začínají cinkat kousky ledu. Máme obrovské štěstí. I v tomto pro dopravu kalamitním počasí vlaky i autobusy jezdí, přestože cestou do Lán je padlý strom na trati hned za zastávkou, kde jsme vystupovali a cestou zpět nás průvodčí informuje, že toho dne již najeli do stromu dvakrát. Strojvůdce pro podobné případy již vozí motorovou pilu v kabině.

Poslední výpravou, která bude až po uzávěrci Vánočního sešitu, budou 16.12. Myší plácky a odpoledne táborový oheň v komunitní zahradě v Suchdole. Vánoční nadílkou 19.12. zakončíme tento akcemi nabitý oddílový rok.

PÁTRACÍ HRA V RIEGROVÝCH SADECH

Praha 2 připravila několik pátracích okruhů. Vybrali jsme si jeden nedaleko naší klubovny - Riegrovy sady a pátrání doplnili pravidly podobnými dávné oddílové hře Vyzvědači. Družiny soupeřily mezi sebou podle následujících pravidel: Každý pátrá sám za sebe, výsledky jednotlivců se sčítají. Hledají se významné body vyznačené na mapě, kde jsou vždy dvě otázky. Odpověď na první otázku lze získat na místě samém, druhá otázka má širší kontext a pro její zodpovězení je povoleno používat mobilní telefony. Jakmile hráč najde jedno ze stanovišť a zapíše odpověď, stává se na 15 minut „obránce“ s možností lovit pátrače z ostatních družin. Hra byla hrána již za tmy jen za svitu pouličních lamp, nádhernými výhledy na Prahu.

VÝROČÍ 110 LET OD ZALOŽENÍ DVOJKY

jsme oslavili řadou aktivit. K nejvýraznějším patří jistě adopce oddílových kronik, které jsou uloženy v Památníku národního písemnictví, a oddíl k nim prakticky nemá přístup. Na počátku roku jsme vyhlásili sbírku a za vybrané prostředky se nám podařilo s fotokopii zrekonstruovat a vytisknout:

1. Kroniku 1925-1927
2. Kroniku období 1935-1936
3. Indiánská Čigoliga 1938-40
4. Kroniku Tábora Alvareze 1942
5. Kroniku Tábora na Zelené říčce 1950
6. Kroniku Modrého tábora 1961
7. Kroniku Tábora Slunečního kamene 1970
8. Pamětní knihu 1977
9. Kroniku 1984-85

Kroniky jsou k dispozici oddílu, současným i bývalým členům. Spolu s každou kronikou bude putovat i sešit, kam je po přečtení možno psát své postřehy. **Pro případné dárce, číslo účtu je 899375002/5500**

- Před táborem jsme v klubovně uspořádali setkání s bývalými členy.
- Jako téma Táborové dlouhodobé hry jsme zvolili „Strach nad Bobří řekou“, kde jsme si připomněli těžké roky válečné.
- V září jsme zorganizovali sraz současných a bývalých členů, kde jsme uspořádali výstavku, snažili přiblížit některé body oddílové historie.
- Vydali jsme pamětní minci 1913-2023. Případný výtěžek z prodeje půjde na přípravu a tisk dalších oddílových kronik.
- Navštívili jsme hrob zakladatele oddílu Vaška Jelena v Libčicích nad Vltavou
- 12.12. jsme uspořádali pro oddílové členy i veřejnost v infocentru Prahy 3 besedu s názvem 110 let pod junáckou vlajkou. Informace k význačným oddílovým událostem najdete na následujících dvou stránkách.

STARÁ DVOJKA

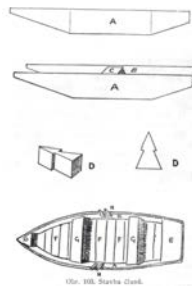
1913-1925

Za chladného jarního jitra roku 1913 sešla se skupina Skokanů na cestičce za Malostranskou sokolovnou. Rádce - Vašek Jelen, Bursík, Farka, Holub, Koubek, oba bratři Motyčkové a Růžička. Vašek nám ukázal pod kamenem ve stráni skryš, kam bude dávana dle potřeby "pošta" naší družiny. Tam jsme se scházivali ke schůzkám ve své první "klubovně" pod širým nebem. Brzo ale získali jsme klubovnu pod střechem, klubovnu v pravém smyslu slova a to v Praze III. V Říčnické ulici, kde čistou náhodou DVOJKA najala nevědomky po dvaceti letech opět svoji klubovnu, když její generace předchází mnoho jiných kluboven předtím vystřídaných.

Několik vycházek a výprav do okolí Prahy, pořadatelská služba v přírodním divadle v Šarce (letní scéna Národního divadla) a v půli července 1913 odjíždíme na první tábor k Pelíškovu mostu na Sázavě.

Naše družina tábořila samostatně ve dvouplátnových stanech na trošce slámy na zemi. Na táboře jsme postavili podle návodu v Základech junáctví pěknou loď - pramičku, na níž sjeli Vašek, Farka a Růžička po skončení tábora do Prahy po vodě, přičemž na více než stokilometrové cestě zažili mnoho příjemných i nepříjemných chvil.

Vašek Jelen na táboře 1913

Sláva Bursík

Koncem prázdnin 1913 byl Vašek jmenován vůdcem a když se s naší družinou, jenž vždy samostatně vystupovala, spojila Charvátova družina Kamzíků, vznikl skutečný oddíl o třiceti členech. Oddílů vzniklo tehdy celkem deset a byly očíslovány podle abecedního pořadí jmen jejich tehdejších vůdců. našemu oddílu bylo přiděleno číslo 2. V té době podařilo se nám také získati vlajku Jelenů a družina Skokanů se přejmenovala na Jeleny.

PO PRVNÍM TÁBOŘE

Dobré i nedobré zkušenosti ze skautské prázdninové činnosti v roce, měly svoji dohru na půdě Skautského odboru "Svazu spolků". Bylo rozhodnuto ukázat veřejnosti, jak by měl vypadat úspěšný tábor. Proto byl 28. září 1913 postaven propagační tábor na Císařském ostrově. Skládal se z osmi stanů postavených na podsadách, z kuchyně, opatřené cihlovými kamny, z řady lavic, stolků, stojanů na kola a na jídelní misky, z táborové brány atd. Velké pozornosti se těšila zejména improvizovaná truhlářská dílna, v níž byla vystavena již zmíněná pramice, zhotovená na táboře junáky našeho oddílu.

PO ROZPOUTÁNÍ 1. SVĚTOVÉ VÁLKY SE NEVYHLA POVINNOST NARUKOVAT ANI OBĚMA ZAKLÁDAJÍCÍM ČLENŮM ODDÍLU VAŠKOVI JELENOVI A JOSEFU CHARVÁTOVI.

V předvečer odvelení na frontu Vašek v dopise oddílu píše:

"... neodkazuji vám nic víc než naše heslo "Buď připraven!" v tom obsaženo je všechno, celý život, celá naše práce. je doba zlá a bude ještě hůř. Den ze dne budou se množit nešťastní. tu naskytne se vám denně možnost být opravdovými skauty. tu kousek chleba, uzmutého od vlastních úst, či malý dárek, povznesou vás ve vašem vědomí na řádného skauta a budete šťastní myšlenkou, že jste pomohli...."

A již na frontě si poznamenal:

"Jdu obhlédnout strážu. Dojdu na pokraj vesnice, přede mnou širý ruský kraj, na severu obloha zkrvavělá a tmavě rysují se na rudém obzoru kříže, hroby to padlých hrdinů. Z údolí zaznívá píseň "Kde domov můj" a mé myšlenky zalétly k vám, milí Junáci, roztroušení již jistě po českých lesích, na pomocných pracích, tam daleko v mé drahé vlasti. Snad někde v tuoto chvíli u táborového ohně též vzpomínáte nás, skautů v poli. Dnešním dnem ukončujeme kemping, abychom zítra nastoupili tam, kam velí nám povinnost, v řady českých bojovníků, abychom tam našli vítězství neb smrt."

1914 ZÍSKÁNA KLUBOVNA NA LETNÉ V LETOHRADSKÉ ULICI, SLUŽBA NA GARDEN PARTY V LOBKOWICZOVĚ ZAHRADE, DOBROČINNÉ PODNIKY A VLASTNÍ VÝLETY. TÁBOR PŘEKÁŽEN MOBILIZACÍ.

1915 NĚKOLIK HOCHŮ BYLO INSTRUKTORY NA PRVNÍM TÁBOŘE SKALTEK. DO ODDÍLU VSTUPUJE JOSEF RÖSLER OŘOVSKÝ MLADŠÍ, ŘEČENÝ PEPKA. TEN POZDĚJI V ROCE 1918 ZAKLÁDÁ PRVNÍ ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ. SEHRÁNA ŘADA DOBROČINNÝCH PŘEDSTAVENÍ. PRŮKOPNICKY ZAČÍNÁME S NOVÝM SPORTEM - LYŽOVÁNÍM.

1916 PROPAGAČNÍ TÁBOR V ČÁSLAVI, KDE PRVNÍ ČÁSLAVŠTÍ SKAUTI SKLÁDAJÍ SLIB. TÁBOR NA VLTAVĚ U ŽUPANOVIC. POPRVÉ TÁBOŘÍME V PODSADOVÝCH STANECH A "VYNALÉZÁME" SKLÁDAČÍ PODSADU. V ZÍMĚ SE NA BENECKU ZDOKONALUJEME V LYŽOVÁNÍ A POŘÁDÁME LYŽAŘSKÉ ZÁVODY.

1917 ODDÍLOVÉ SCHŮZKY KONÁME V RESTAURACI U CHODĚŘŮ, PRO NAŠI KLUBOVNU NEMÁME UHLÍ O NĚŽ JE VELKÁ NOUZE. KONÁNY VÝPRAVY DO PŘÍRODY, POKUD MOŽNO S PŘESPÁNÍM. TÁBOR OPĚT U ŽUPANOVIC. VAŠEK A FARKA JEDOU JAKO INSTRUKTOŘI K RAKOUBSKÝM PFADFINDRŮM. NA S.K. SLAVII CVIČENA LEHKÁ ATLETIKA, U CHODĚŘŮ POŘÁDÁME SKAUTSKÉ TANEČNÍ HODINY. SVÁŽÍME POTRAVINY PRO ČESKÉ SRDCE.

1918 KONÁNY LEHKOATLETICKÉ TRÉNINKY, ATLETICKÝ PŘEBOR ODDÍLU, TÁBOR U PELÍŠKOVA MOSTU, NEDOSTATEK STANŮ NÁS PŘINUTIL KE STAVBĚ DVOLU CHÝŠÍ. ŘÍJEN 1918 NÁS ZASTIH L PŘIPRAVENĚ. KONALI JSME SLUŽBU KURÝRNÍ, HLÍDALI JSME NÁDRAŽÍ, PŘEVÁDĚLI TRANSPORTY ZAJATCŮ, BYLI JSME TELEFONISTY A KDOVÍ ČÍM VŠÍM JEŠTĚ.

ZA PRVNÍ PĚT LET PROŠLO ODDÍLEM 75 SKAUTŮ, DO JINÝCH ODDÍLŮ ODEŠLI CELKEM 4 ČLENOVÉ JAKO VŮDČI. NA FRONTÁCH VE SVĚTOVÉ VÁLCE BYLO 16 ČLENŮ ODDÍLU.

1919 VEDENÍ ODDÍLU SE UJÍMÁ PROKOP DRTINA (POZDĚJŠÍ MINISTR SPRÁVEDLNOSTI V BENEŠOVĚ VLÁDĚ). TÁBOR U PELÍŠKOVA MOSTU NA SÁZAVĚ.

1920 NĚKOLIK ČLENŮ SE ÚČASTNÍ VÝPRAVY ČERVENÉHO KŘÍŽE NA PODKARPATSKOU RUS. NA POLNÍCH KUCHYNÍCH JSME TAM VAŘILI PRO TAMNÍ STRÁDAJÍCÍ OBYVATELSTVO. PROPAGAČNÍ TÁBOR VE STROMOVCE. TAK, JAKO O ROK POZDĚJI TÁBOŘÍME V LÉTĚ U LETOŠTIC.

1921 PO TÁBOŘE NÁVRAT NA VLASTNÍ PRAMICI, NOVINKOU TÁBORA HRA WOLLEYBALL.

1922 NA LEHKOATLETICKÝCH ZÁVODECH SE UMÍSTUJEME JAKO DRUZÍ. NA TÁBOŘE U PŘÍBĚNIC NÁS SKAUTSKÝ VŮDCE JÖRGEN UČÍ POKŘÍK "ČIGOLIGO, ČIGOLIGO, ČAU ČAU ČAU...KTERÝ SE DODNES V ODDÍLE POUŽÍVÁ.

1923 POŘÁDÁME PRVNÍ KANOISTICKÝ ZÁVOD CHOLÍN - PRAHA, KTERÝ SE SKVĚLE VYDAŘIL. TÁBOR U PŘÍBĚNIC, KDE BYL NATOČEN PROPAGAČNÍ FILM "DEN VE SKAUTSKÉM TÁBOŘE". VEDENÍ ODDÍLU SE UJÍMÁ SLÁVA BURSIK. NA POZVÁNÍ SKAUTSKÉHO VŮDCE JÖRGENA VÝPRAVA ČÁSTI ODDÍLU DO DÁNSKA.

1924 POŘÁDÁME DRUHÝ ROČNÍK KANOISTICKÉHO ZÁVODU CHOLÍN - PRAHA. TÁBOR NA MALŠÍ U VELEŠINA. Z TÁBORA SE VRACÍME NA ODDÍLOVÉ PRAMICI TOT.

1925 TÁBOR OPĚT U VELEŠINA, ALE TENTOKRÁT BEZ PRAMICE, MALŠE BYLA TOHO ROKU ŠPATNĚ SJÍZDNÁ. PO PRÁZDNINÁCH SLÁVA ODJÍŽDÍ DO CIZINY A PROTO PŘEDÁVÁ ODDÍL JAROSLAVU RYŠAVÉMU (BOBROVI) A JAROSLAVU FOGLAROVÍ (JESTŘÁBOVI)

NOVÁ DVOJKA

OD ROKU 1925 (PŘÍCHOD BOBRA A JESTŘÁBA DO DVOJKY)

V ROCE 1925 PŘÍCHÁZÍ DO DVOJKY NEZNAMÝ MLADÍK. JE ROZTRPČENÝ A ZKLAMANÝ, PROTOŽE MUSEL OPLUSTIT SVŮJ PŮVODNÍ, DOBRĚ PROSPERUJÍCÍ 34. ODDÍL, ABY POMOHL NEJSTARŠÍ ČESKOSLOVENSKÝ SKAUTSKÝ ODDÍL ZACHOVAT PŘI ŽIVOTĚ. V TÉ DOBĚ BYLA DVOJKA PO ODCHODU SVÉHO VŮDCE SLÁVY BURSÍKA V NEJTÍŽIVĚJŠÍ SITUACI OD SVÉHO ZALOŽENÍ. TAK MU TO VYSVĚTLIL JEHO PŘÍTEL A VŮDCE PŘECHÁZEJÍCÍ DO DVOJKY S NÍM, KTERÝ MĚL PŘEZDÍVKU RYŠAVÝ BOBR. MLADÉMU MUŽI, ZARMOUČENÉMU KVŮLI JEHO "TRICET ČTYŘCE" SE ŘÍKALO **JESTŘÁB**. (TOMUTO OBDOBÍ PO PŘÍCHODU JESTŘÁBA SE POZDĚJI ZAČÍNÁ ŘÍKAT "NOVÁ DVOJKA".) BRZY SE VŠAK ZABRAL DO ČINNOSTI ODDÍLU TAK, ŽE JEHO DALŠÍ, VÍCE NEŽ ŠEDESÁT LET TRVAJÍCÍ PRÁCE PRO DVOJKU NEMÁ OBDOBY.

V roce 1927 přebírá Jestřáb od Bobra oddíl. Jeho přičiněním vzniká specifické prostředí prodchnuté přátelstvím a činorodostí, budují se klubovny a tábory, pořádají náročné dobrodružné výpravy, odehrávají první hry v ulicích staré Prahy, tábory dostávají své znaky, zavádí se bodovací systém a vyrůstají první Rytíři Dvojky. Dvojka svou činností inspiruje stovky oddílů a desítky jich zakládají odchovanci Dvojky. Jestřába inspiroval oddílový život ke psaní knih pro mládež a naopak oddíl přebíral podněty z jeho knížek. Například knížka Hoši od Bobří řeky byla inspirována příhodami z tábora Svazu třinácti - 1928, potok Mastník, u něhož byl tábor o rok později, byl pak podle rozepsané knihy pojmenován Bobří řekou. Na tomto táboře byl vyroben první oddílový totém (který šel s oddílem po mnoho let až do roku 1940, kdy klubovnu s jejím vybavením zabavilo Gestapo), byla zavedena Černá skříňka neboli Almara a poprvé se konala 13. noc - táborový oheň s různými výstupy.

V témže roce vychází první číslo oddílového časopisu Čigoligo, po mnoho let pouze v jednom exempláři psané a kreslené, poprvé se hraje hra Zákon proti zločinu, později přejmenovaná na Vyzvědače.

V roce 1931 táboří oddíl poprvé ve Sluneční zátoce na Sázavě směrem proti proudu od Ledče na Sázavou a tomuto tábořišti zůstává s drobnými výjimkami za války a pochopitelně též v roce 1938, kdy se vydává na dobrodružnou cestu na Podkarpatskou Rus (Tábor u Sinovíru), věrný do roku 1945 (Tábor Svobody). K legendárním klubovným z této doby patří například klubovna na lodi (1935-1937) na níž navštívil oddíl známý spisovatel E.T. Seton který zde předvedl válečný pokřik Siouxů a podepsal se do oddílové kroniky nebo od roku 1937 klubovna Ve věži u Jiráskova mostu.

Jaroslav Foglar - Jestřáb

Po zrušení JUNÁKA německými úřady koncem roku 1940 žil oddíl v ilegality a tajně se scházel v klubovně "U GROŠÁKA" na Maltézském náměstí. Klubovna "Ve Věži" byla zabavena a zapečetěna. Přesto se Jestřáb s několika odvážlivci i přes smrtelné nebezpečí do ní ještě jednou vydali a mnoho oddílového materiálu a kronik se jim tak podařilo zachránit. Stali jsme se členy Klubu českých turistů /KČT/. Činnost byla stále pravidelná a bohatá - schůzky, výpravy (též vícedenní) i za stanného práva při Heydrichiádě. Začala první Jestřábova dlouhodobá hra "ALVAREZ", dokončená potom na stejnojmenném táboře 1942 na samotě Kocanda u Sluneční zátoky. Ihned po osvobození v roce 1945 jsme obnovili v JUNÁKU pražskou "DVOJKU" a věnovali se prospěšným činnostem pro navrátilce z koncentračních táborů, rozdělávali potraviny a měli služby i v karanténních stanicích.

Z členů okupační doby se stal Jumbo (již před válkou hudební skladatel) sbormistrem Národního divadla a významným muzikologem, po roce 1990 druhým starostou Junáka, Siki a Šušík (dr. Z. K. Slabý a René Ditmar) redaktory a spisovateli, také Jiří N. (Navrátil) byl později významným redaktorem a překladatelem, Baloo a Cvalda československými reprezentanty v rugby, Robin a Bob známými lékaři. Náš oddíl byl po celou dobu okupace ostrůvkem dobré pohody a čestného kamarádství podle vzoru "Hochů od Bobří řeky" a pomohl nám přečkat a překonat všechny válečné těžkosti a mravní i hmotnou bídu.

Protože Sluneční zátoka se už hodně zcivilizovala, jeli jsme v roce 1946 na tábor na doporučené místo u Českého Krumlova, asi 11 km proti proudu Vltavy. U Krumlova konány tábory v letech 1946 - 1948. Na podzim 1948 byl již osud JUNÁKA u nás zpečetěn, v prosinci byla DVOJKA jako oddíl zrušena, přišli jsme i o klubovnu ve věži. Oddíl žil dál v ilegality pod různými krycími názvy, názvy družin (tradičně pojmenovávaných podle zvířat) musely být změněny (tak, jako již za okupace, na jména podle barev. V červnu 1949 objevil Jestřáb báječné místo pro tábory

na říčce Belé u Pribyliny na Slovensku, kde se pak uskutečnil tábor "Pod Kriváňom" kde byly se dvěma výjimkami. pořádány tábory až do roku 1991 (Tábor loučení). Na Slovensku netáboříme v roce 1953 - Tábor Práce (po měnové reformě nebylo pro řadu rodičů možné z finančních důvodů odeslat syna na Slovensko) a pak v roce 1958 - Tábor v Jezerní kotlině - Bečov nad Teplou Celkem tak na Zelené říčce bylo neuvěřitelných 41 táborů! Tábory z počátku padesátých let trvají i dnes neuvěřitelných šest týdnů. V roce 1966 natočil režisér Hynek Bočan na táboře film Tábor Černého delfína (Tábor s kamerou). Po táboře jsme vstoupili jako turistický oddíl do TJ RADLICE. V několika Radlických klubovnách jsme prožili roky 1949 - 1967.

V roce 1968 dochází k druhé obnově Junáka. Ihned v lednu 1968 jsme získali krásnou klubovnu ve srubu na louce u lesa v Praze Hodkovičkách. Moc se nám líbilo její přírodní okolí a hlavně byla jenom naše! V průvodu na 1. máje jsme se poprvé objevili se starou oddílovou vlajkou, léta pečlivě ukrývanou a v junáckých krojích. V roce 1970 dochází opět ke zrušení Junáka a nastává období nuceného členství v Pionýru. Od roku 1971 nepřetržitě dodnes se pořádají vždy 13. ledna tradiční srazy všech oddílových generací, oddíl získává klubovnu v Jugoslávské ulici u Grébovky.

Po vyloučení z Pionýra se oddíl stává členem TJ Praga kde setrvává až do dalšího obnovení Junáka v roce 1990. Oddíl se schází v různých prostorách tělovýchovné jednoty, v roce 1981 získává klubovnu se zahradou v bývalém agitačním středisku na Žižkově (roh ulic Na Vackově a Na rovnosti). Klubovnu vyklízíme roce 1985 (stavební dělníci si zde zřizují své zázemí) a získáváme klubovnu v Cimburkově ulici 31 na Žižkově zvanou podle svého dávného užítí "Pekárna". Tato klubovna se pak na dlouhá léta stává jednou z nejhezčích v Praze, je zde v roce 1986 založena družina mladších (Tygřáci) po roce 1990 registrována v Junáku jako samostatný oddíl skautského střediska Dvojka. Po Jestřábovi přebírá oddíl Milan, po něm Dandy, Katel, Haš, Matěj, Aleš, Bert a Jindra.

Po "Sametové revoluci" 17. listopadu 1989 dochází k dalšímu obnovení Junáka, kterého se Dvojka aktivně účastní. Druhým starostou Junáka se posléze stává Jarmil Burghauser - Jumbo, /Jestřábův zástupce již z dob předválečných/ a po jeho odchodu Jiří Navrátil, člen oddílu ze 40-tých let.

Od roku 1992 táboří oddíl v Novohradských horách, nejprve na "Baronově louce" a poté u Leopoldova (Pohorská ves). Po krátké době, kdy oddíl po ztrátě klubovny "Pekárna" pořádá schůzky v kulturním centru Trojka získáváme na neuvěřitelnou dobu třinácti let od roku 1995 do roku 2008 klubovnu v ulici Pavla Švandy ze Semčic 16 na Smíchově. Paradoxní přitom je fakt, že o klubovnu "Pekárnu" jsme přišli díky restituci (byla navráćena potomkům původních majitelů) a novou klubovnu jsme získali rovněž díky restituci - byla navráćena manželům Jašovým, kteří měli pro naši činnost pochopení a klubovnu nám pronajali za symbolickou jednu korunu za rok.

Jestřába stále více a více vyčerpává jeho dlouholetá, těžká a vleklá nemoc. Přitom ale při návštěvách v Thomayerově nemocnici v Krči stále se zájmem komunikuje se všemi přítomnými a zajímá se o dění v oddíle. Umírá 23.1.1999.

Z oddílové činnosti se v průběhu let po Jestřábově odchodu vytrácí zavedené zvyklosti a tradice, které jej po celá desetiletí činily výjimečným, zajišťovaly mezigenerační kontinuitu a inspirovaly stovky jiných oddílů. Nové generace vůdců Dvojky preferují vlastní metody, tradice se rozdroľují a stávají se pro ně spíše břemenem. Každá další generace se od Jestřábovy Dvojky více vzdaluje, nedaří se dosáhnout dohody o návratu k Jestřábovu systému vedení oddílu. Po vyčerpání všech možností zakládají Jestřábovi přímí nástupci ve vedení oddílu z osmdesátých let Milan a Dandy, spolu Golemem, Větríčkem a za podpory desítek dalších bývalých členů Dvojky v září 2018 Spolek Pražská Dvojka Hoši od Bobří řeky (PD-HOBŘ). který má být svou činností, úctou a vztahem k oddílovým tradicím zárukou jejich zachování a udržení v generaci nových odchovanců oddílu.

ZPRACOVÁNÍ TRÁMŮ ZE SRUBU

Trámy ze srubu uložené v Pitkovicích jsme nechali rozřezat na prkna. Přijela to udělat firma z Humpolce, za nás zajišťovali Čiki a Mustang. Zbylo cca 5 m³, které jsme na konci září převezli a uskladnili v hale u Vlastíka v Hroneticích. Na převozu a následném skládání se podíleli: Čiki, Milan, Vlastík, Joza, Vojta, Mustang a Padák. Něco z vyřazeného dřeva jsme vytrídili pro spálení na oslavě oddílového výročí, část dřeva na topení jsme věnovali Jáčkovi.

NÁKUP NOVÉHO HANGÁRU

Před táborem jsme koupili nový hangár 5 x 5 metrů. Čiki objevil na internetové inzerci hangár ve velmi dobrém stavu. Prodejce nám ho ochotně přivezl z Jindřichova Hradce do Prahy. Před táborem jsme také dostali od Glena úžasný dárek - novou táborovou plachtu o velikosti 9 x 6 metrů. Poprvé vyzkoušena na zastřešené sezení při oslavě oddílového výročí.

ZAVEDENÍ NOVÝCH PŘEHLEDŮ

Zavedli jsme opět Přehledy, které se zejména na táboře staly kostrou programu. Body splněné v Přehledech se promítají do nově zavedených oddílových stupňů.

ODDÍLOVÉ STUPNĚ

Již víte, že v Přehledech označujeme jedním bodem ČIN a třemi body VELKÝ ČIN. A právě počty těchto bodů a VELKÝCH ČINŮ budou ukazatelem pro udělení oddílových stupňů. Těch je celkem pět a budou uděleny na vícedenních výpravách, na táboře a na Vánoční nadílce.

Pro uznání stupně musíte získat alespoň tolik bodů za činy a Velké činy, kolik požaduje nižší stupeň a rozdíl doplnit podepsáním někomu dalšímu. Příklad: pro získání druhého stupně (80 bodů) musíte splnit alespoň 40 bodů a dalších 40 bodů můžete získat tím, že podepíšete splnění dalším členům oddílu. Stejně pravidlo platí pro minimální předepsaný počet Velkých činů. Platí jen tam, kde je vyžadován váš aktivní přístup. Tedy, že jste někoho něco naučili, vysvětlili, natrénovali.

Jaká jsou minima pro dosažení jednotlivých stupňů?

Stupeň	celkem bodů	Velké činy
1.	40	5
2.	80	10
3.	130	15
4.	200	25
5.	250	40

LE MANS 24 DNÍ, ANEB JESTŘÁBE, NEJSME SLONÍ MLÁĎATA

V letošním roce jsme opět uspořádali výše uvedený závod, kterého se v pěti týmech zúčastnilo 150 závodníků + další do týmů nezařazení sportovci. Zahajujeme tradičně na Jestřábovo výročí 23. ledna. Celkem bylo v soutěži odcvičeno 308.525 dřepů, 151.822 kliků a 95.582 leh-sedů. Zvítězil Tým PK, druhý tým HOBŘ, třetí tým FB, čtvrtý HC Smíchov a na pátém místě se umístila Modrá strelka z Náchoda.

Z NAŠICH ODDÍLOVEK

Vánoční sešit 2023

Vydává: Spolek Pražská Dvojka, Hoši od Bobří řeky

Připravil Milan

Klubovna: Kubelíkova 48, Praha 3 - Žižkov, E-mail: oddil@hobr.cz